

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 178.

plaat 1

Woody Herman a/h Orchestra: Ingie speaks (Dave Matthews)
B/4 - 3:20 - Coral CP 2

Woody Herman and his Orchestra op 29 maart 1944 in New York City voor Decca met "Ingie speaks", een stuk van Dave Matthews voor Herman's dochter Ingrid die als kleuter haar naam als Ingie uitsprak. De klarinettist/altsaxofonist leidde deze formatie: 4 trompetten-Neil Hefti, Bob Guyer, Ray Wetzel, Mario Sarritello. 3 trombones-Ed Bennett, Al Mastren, Ed Kiefer. 5 saxofoons met Ernie Careres en Chuck DiMaggio-alten, Georgie Auld en Pete Mondello-tenoren, Skippy DeSair-bariton. 4 rhytm-Ralph Burns-piano, Hy White-gitaar, Chubby Jackson-bas, Cliff Leeman-drums. Herman op klarinet, Georgie Auld op tenor en gitarist Hy White soleerden in "Ingie speaks", de trombonist kan ik niet identificeren.

5 april was er een bijzondere session. Niet omdat bij de trompetten Billy Robins voor Bob Guyer in de plaats kwam, Al Esposito voor Al Mastren bij de trombones, en bij de tenoren Herbie Fields voor Georgie Auld, terwijl Red Saunders voor een keer drums speelde. Maar A. omdat gitarist Hy White opgevolgd werd door Billy Bauer en daarmee 3/4 van de nieuwe Woody Herman ritmesectie bijeen was, B. omdat drie Duke Ellington-musici als gasten meespeelden: Johnny Hodges die op de stoel van altist Careres zat, Ray Nance die daarmee de vijfde trompettist was, en ventiel-trombonist Juan Tizol op de plek van Ed Burnett. Dave Matthews had een nog steeds niet algemeen bekend stuk van Tizol uit 1941 gearrangeerd: "Lost", 'Verloren' in de betekenis van 'ten onder gegaan', in het Spaans "Perdido".

zelfde
plaat

Woody Herman a/h Orchestra: Perdido (Juan Tizol)
B/5 - 3:06 - idem

"Perdido" van Juan Tizol, gearrangeerd door Dave Matthews. New York City, Decca, 5 april 1944. Ray Nance-trompet, Woody Herman-klarinet met de melodie, Juan Tizol-ventiel-trombone, Johnny Hodges-altsaxofoon, Herbie Fields-tenorsaxofoon, Neil Hefti-trompet, nogmaals Hodges, nogmaals Herman. Tenslotte twee stukken uit de session van 11/12 december '44. Ik geef nog maar eens een keer de complete bezetting van de band, want dit orkest vormde de basis voor de eerste grote roem van wat de 'First Herd' zou worden. De 5 trompetten: Pete Condoli, Neil Hefti, Ray Wetzel, Bame Warwick en Chuck Frankhouser. Drie trombones: Bill Harris, Ralph Pfeffner en Ed Kiefer. 5 saxofoons met de 2 alten: Sam Marowitz en John LaPorta, d

~~Woody Herman and his Orchestra: Perdido (Juan Tizol)~~
~~B/5 - 3:06 - idem~~

3 trompetten: Ziggy Elman, Jimmy Maxwell, Irving Goodman. 3 trombones: Red Ballard, Vernon Brown, Ted Vesley. 4 saxofoons: Les Robinson en Toots Mondello-alten, Jerry Jerome en Bus Basse^ey-tenoren. In de ritmesectie Johnny Guarnieri-piano, Charlie Christian-gitaar, Artie Bernstein-bas, Nick Fatool-drums. Solisten in "Crazy rhythm" waren pianist Guarnieri, tenorist Jerome, trompettist Maxwell, trombonist Ballard en Goodman. 13 november [redacted] was het orkest al weer vrij wat veranderd. Alec Fila in de plaats van trompettist Ziggy Elman die naar Tommy Dorsey ging, en sinds 10 dagen een vierde trompettist, Duke Ellington's Cootie Williams. Lou McGarity en Red Gingler waren nu de trombonisten. De vijfmans saxofoongroep bestond uit drie alten: Gus Bivona, Skip [redacted] Martin en Bob Snyder, plus twee tenoren: Georgie Auld en Jack Henderson. Aan de piano Fletcher Henderson, Mike Bryan-gitaar, Artie Bernstein-bas en Harry Jaeger-drums. Twee stukken uit de session, dit is eerst "Henderson Stomp".

zelfde
plaat

Benny Goodman a/h Orchestra: Henderson Stomp (Fletcher Henderson)
B/laatste - 2:26 - idem

"Henderson Stomp" van Fletcher Henderson die piano speelde, nieuw arrangement van het uit 1926 daterende stuk. Goodman op klarinet, Cootie Williams speelde trompet. En hij doet dat aan het begin van Eddie Sauter's "Benny rides again".

plaat 3

Benny Goodman a/h Orchestra: Benny rides again (Eddie Sauter)
3/2 - 4:43 - CBS S 52368

Poging tot voortbouwen op het succes van "Sing, sing, sing": "Benny rides again", compositie en arrangement van Eddie Sauter. Benny Goodman and his Orchestra voor Columbia in New York City, 13 november 1946. Slot van NOS Jazzgeschiedenis 178, MdR.

0 0 0 0 0

NA 116173

30: 27

apr 6.4.83